

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minder hirt. c. c. c. c.
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászatban és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Az egyház és állam.

A polgári házasság kérdése évek hosszú során át szerepel függő kérdésként. Ugy van ez odaállítva a nemzetnek, mint amelynek megoldása az állam és egyház közötti viszonyok rendezése érdekében a szükségesebb teendők közé tartozik, de amelyhez hozzá nyulni mindennek dacára igen kényes feladat. Kétségteljesen sok híve van a hangoztatott polgári házasság egyik-másik árnyalatának a nemzet különböző rétegeiben, de igen erős támasza van a házasságkötés mostani formájának is nem egy társadalmi osztályban. Ugy hogy hihető, mikép a kérdés megoldását a házasságkötés reformját éppen e miatt hagyják az illetékes tényezők oly hosszú ideig pihenni. Nem érett még meg az elv a keresztülvitelre.

Hiszen már vagy husz esztendővel ezelőtt dolgozott ez ügyben a képviselőház; bizottságot küldött ki az állam és egyház közötti viszonyok rendezésére és a kötelező polgári házasság behozatalára. És azóta nem történt semmi, legfőleg, hogy az egyetlen lépés a kitűzött irány felé, a keresztény-zsidó polgári házasság eszméje elbukott ez idő alatt. Maradt minden a régi.

Vége Szilágyi Dezső igazságügyminiszter lett, s ekkor a kormány nevében ígéretet tett arra, hogy az örökjog rendezésével kapcsolatosan a házasság polgári kodifikációjára is törvényjavaslatot fog a ház elé terjeszteni.

Ekkor következett a „kérdés“ szokásos „tanulmányozása“, mely lassan haladt mindaddig, amíg a Csáky-féle februári rendeletre támadt izgalom föl nem rázták lethargiájából a liberálist.

Ezen rendelet által keltett mozgalom érlelte aztán meg a „kérdést“ odáig, hogy az igazságügyminiszterium által összehívott szakértői elöltnél már ott van a családijog tervezete, amelynek a házasságot illető alapelve az, hogy a házasság az állam, e legmagasabb társadalom szempontjából polgári jogviszony, amely egy létesülésének

föltételei, mint személyi és vagyoni következeit illetőleg is, az állami törvényhozás szabályozása alá utasítandó.

E javaslatban magának a házasság megkötésének módja úgy van kontemplálva, hogy a házassági törvényhozást és biráskodást teljesen kiveszi a felekezetek kezéből, de a házasság érvényes megkötését meghagyja a lelkeseknek, oly módon, hogy a házasságkötésnél a lelkesek nem úgy járnak el, mint az egyház közegei, hanem az állam megbízottaiként, mint közhitelesgű tanuk.

A polgári házasságkötésnek ez a lelkesek közbejöttével létesítendő módja ellen a napokban egy röpirat jelent meg.

Címe: „A polgári házasság és a házassági biráskodás.“

Irta pedig Bartha Béla dr., az ismert sárospataki jogtanár, a ki nem régiben az egyetemen a „decentralizáció érdekében“ kiadott röpiratával keltett méltó feltűnést.

Ez a nagy tudással s tömértelen adatok nyomán erős logikával megírt munka öt részre oszlik.

Mindenekelőtt kijelenti azt az éles ellentétet, a mely a házasság természetének felfogásánál, a katolikus, protestáns és zsidó felekezetek felfogása közt van.

A katolikus egyház úgy a házassági törvényhozást, mint a megkötést és biráskodást kizárólag magának követeli; amennyiben erre az állam rátenné a kezét: azt jogtiprásnak, az isteni jogok meghurcolásának nyilvánítja. A röpirat itt kifejti, hogy az egyház nem mindig, csak a IX. század óta, a papság hatalmának teljes megszilárdulása után, van ezen állásponton. A kereszténység első századaiban a házasság megkötése s a belőle eredő jogviszonyok tekintetében a polgári jellegű római jog volt az uralkodó. S magának a házasságnak hittani jelentőségét és dogmatikus szentségét igen meglepő módon egy fordítási

tévedésből látja származottnak. Pál apostolnak ezt a szavát: „müsterion“ „szentség“ (sacramentum) szóval fordította le a „Vulgata“ fordítója, pedig e szó voltaképi jelentése nem más, mint „titok“.

E fordítási tévedésből ruházták föl az eredetileg polgári természetű házasságot a „szentség“ jellegével, a melybe aztán tilalmas lett minden más faktornak beleszólni, mint csak az egyháznak. Ámbár Magyarország akkor lett keresztény, mikor a pápaság már hatalmának fényében fűrdött; mégis Kálmán és Szent-László a házasság kérdésében polgári törvényeket hoztak, jelölül annak, hogy a házasság polgári természetű s állami érdekből joga van az államnak befolyani a rendezésbe.

Odábbat kifejti a protestánsok álláspontját, amely eredetileg szintén polgári kötésnek deklarálta a házasságot s csak „kényszerűségből“ ruházta föl egyházas jelleggel. Most a házasság polgári jogi szabályozása és az államhatalom biráskodása házassági ügyekben nem csak nem ellenkezik a protestantizmus eszméjével, de sőt abból „mintegy önkénynt foly.“

A konkluzió e különfelelések elsorolása után az, hogy az állam érdekei föltétlenül kívánják a házassági jognak egyöntetű polgári szabályozását, még pedig teljességgel, tehát az államhatalomnak kiterjesztésével a házassági törvényhozásra, biráskodásra és megkötésre.

A törvényhozást és biráskodást elkülöníteni nem tartja helyesnek, úgy, hogy az első állami, a másikat egyházi funkcióknak nyilvánítsák, mert ez csak tisztán protestáns államban válnék be s mert ez a katolikus egyház szellemével ellenkeznék.

A házasságon négy főelemet lát, gazdaságit, jogit, erkölcsit és vallásit s mindez érdekek célszerű és összhangzatos ápolása az állam fontos politikai feladatát képezi.

Most ez nincs így.

Pedig a házasság ethikai természete nem-

A „BÁCSKA“ tárcája.

Jó éjszakát!

A nap letűnt, pihenni vágyó,
 S az este szállt a földre le, —
 Kigyúlt az égnek ör-vigyázó,
 Fénylő, ezer csillag-szeme.
 Széltől meging, meg-megrezdül
 A holdugár a levelel,
 A madár is haza repül, —
 . . . Jó éjszakát szép kedvesem!

Az égnek csillag-milliárdja,
 Szélid, ezüstös holdugár,
 Az esti lég hűs balzsam-árja,
 Fészkére tért fáradt madár,
 A csend közel, s a messi tájon,
 Az égen fűn és ide lenn, —
 Aludni int párnád az ágyon,
 . . . Jó éjszakát szép kedvesem!

Aludj! az éjnek langy fuvalma
 Mámorba ringat, andalít,
 S a képzelet tündér-hatalma
 Megfesti lelked álmaid.
 Fejed fölött a legszebb angyal
 Fog állni őrt ez éjjelen, —
 Szellő susogja velem halkal:
 . . . Jó éjszakát szép kedvesem!

Erdélyi Zoltán.

A SZERELEM SÖTÉT VEREM.

Irta: Del Toro.

Tandijmentes bölcsész volt az istenadta. Egy kopott szürke kabát, meg egy zöldesbe játszó kopott fekete nadrág képezte az összes ingó és ingatlan vagyonát, melyet kiegészített még egy színehagyott cilinderek kalap. A csizmájának a lelkét csak a „suvisz“ tartotta, azért nem is lehetett már a vagyonhoz számítani.

Hiába: „Kvem dii odere, pedagogum fecere“, — mondja a közmondás.

Hanem azért ebből a kopott „uniformisból“ egy csinos, halavány arc kandikált elő, ábrándos nagy szemekkel, sokat mondó magas homlokkal és egy a semmi-sébe helykén kipódrótt fekete bajszocskával. Mert Szendefy Bruttus minden tandijmentessége mellett is szép gyerek is volt, meg egy kicsit okos is volt. Is . . . is . . . is . . . Csak hogy pályátévesztett volt, mert szép és okos gyerek létre jogásznak kellett volna lennie.

Jogász gyereke a világ a szerelemben.
 Ezt mindjárt a balek évében tudtára adták neki a jogász gyerekek.

Ugyanis, midőn először lépte át szorultszívvvel az „egyetem“ küszöbét, éppen elnök választáson korteskedtek a „Bukovay Absentusok“. A „zöld tol“ meg a „piros tol“ volt az ellenpártok hadi jelvénye. A mint Szendefy Bruttus a kortes csoportok mellett elhaladt, óriási „éljen“ zsvaj ütötte meg füleit, melyet az egyetem komor falai százsorosan bömböltek vissza. Egyszerre csak azt vette észre, hogy egészen körül van sáncolva a kortesek által, kik kézzel-lábbal iparkodnak egy-egy „kortes tollat“ a birtokába juttatni.

Bruttus a meglepetéstől szóhoz sem juthatott és úgy állt a tömeg között, mint a zombori nagy templom a vásártéren: némán.

Vége az egyik főkortes nagyot lökött rajta és így szólt:

— Melyik párt éljen? . . . a piros vagy a zöld?
 Bruttus erre csak a vállát vonogatta.

— Nemde jogász uraságod? — folytatta a másik kortes.

— Nem, . . . én filozófus vagyok — nyögte zavartan Bruttus barátunk.

— „Szegény pályátévesztett fiatal ember“ — hangzott a gunykacaj a jogások ajkairól és Szendefy Bruttus szégyenkezve sompolygott fölfelé a ripacos lépcsőkön. . .

No hát ez a Szendefy Bruttus a József-városnak egy zugában lakott egy kis hónapos szobában. De nem egyedül: vele lakott mélyen érző hős szerelmes szíve is. Ez a csintalan pajtás pedig sok bajt okozott neki.

Egy alkalommal, midőn Bruttus barátunk a dolgát az egyetemen elvégezte, (gondolom melegegett Horváth Cirill órája alatt), lassan hazafelé ballagott. Utközben elgondolta magában, hogy miért nem is lett ő jogász? . . . még a hordárok is megnagyságnak . . . eh, de jobb ez így, hamarabb ér majd célt és aztán magához ölelheti imádott Clarissejét, elmondhatja neki, mennyi keserű pirulával, akarom mondani filozófiával küzdött meg érte, míg azt mondhatta: tied vagyok, tied babám e szív, e lélek . . . és az első cuppanó esőket nyomhatta bibor ajakára.

És itt ábrándozásában akkorát cuppantott a levegőben, hogy a vele szemközt jövő József-városi „pógárnak“ majdnem az orrát harapta le. A „pógár“ nem is késett ebbeli megbotrátkozásának kifejezést adni egy „Krucifikszszel“, — a mi Bruttus barátunkat kiabrándította képzelt szerelméből.

Körültekintett és azt vette észre, hogy otthon van. Betámolygott a szobájába és a hóna alatt rejtgetett „Lubrivot“, (de nem a tanárt, hanem csak a könyvét) úgy vágta a nedves falakhoz, hogy az menten lepénnyé változott. És Bruttus talán nem is bánta volna, ha az a könyv most az egyszer igazán tőrös lepénnyé vált volna, mert a kanállal szedett sok ideális tudomány után valóban éhezte már a kézzel fogható reális igazságot is.

De mert az ur Isten egy tandijmentes filozopter kedvéért nem akart csodát csinálni és mert az a könyv nem vált tőrös lepénnyé, nem volt egyéb hátra, mint

csak ok arra, hogy az állam kezéből e nagy fontosságú instituciót kiengedje, hanem épp arra szolgál alapul, hogy az állam egész hatalmával törekedjék arra, hogy a házasság magas szociális feladatának is megfelelhessen.

Az egyház egyik legszebb hivatása az leendő — e röpirat szerint — a polgári házasság behozatala után, hogy igyekezzen oda hatni, miszerint a hívek belső vallásos meggyőződéséből keressék az egyház áldását s a polgári kötést erősítsék meg a pap előtti egybeköttetéssel is.

A röpiratban annyi történelmi, etikai és statisztikai adathalmaz s annyi érv van egybegyűjtve, a kötelező, helyes polgári házasság mellett, hogy a Szilágyi-féle javaslat tárgyalásakor, husz évvel az elv kimondása után, bizonyára irányt fog adni a parlamenti vitaközléseknek is.

Uj államtitkár. Tarkovich József államtitkári címmel és jelleggel felruházott miniszteri tanácsost a miniszterelnökséghez valóságos államtitkárrá nevezte ki ő felsége.

A jövő évi költségvetés. Az 1893-iki költség-előirányzatot már valamennyi miniszterium elkészítette s jelenleg az egyes szakminiszterek s a pénzügyminiszter közt folynak a tárgyalások. Az egész budgetet a minisztertanács szeptember 19-én fogja tárgyalni. A kereskedelmi miniszterium budgetjére nézve — mint a N. Fr. Pr. értesül — már megvan a megegyezés a pénzügyminiszter s a kereskedelmi miniszter közt. E szerint a miniszter az államvasutaknál nagyobb hitelt fog kérni beruházásokra. Nevezetesen be akar szerezni 100 lokomotívot, 600 személy- és 8000 teherkocsit, hogy valahára véget vessen a keleti-biány miatti panaszoknak. A szülésges összeg, nehogy a budget túlterheltségek, több esztendőre fog megoszlan, ezenfelül a kiadás megtalálja a fedezetét az államvasutak folyvást növekvő jövedelmében. Szándéka továbbá Pozsony és Nagyvárad állomásokon tetemesebb építkezéseket csinálni, a műhelyeket, valamint a gépházákat megnagyobbítani. Terve van továbbá egy nagy dunai híd építése. Emelni akarja ezenfelül a miniszter az ipar- és a külkereskedelmi támogatására, valamint a vitorlás hajózás szubvencionálására szolgáló összegeket s a telegraf- és telefon-hálózatot tovább fejleszteni. Mindezek mellett a kereskedelmi budget alig fog növekedni egynehány százezer forinttal, ami az államvasut s a postai jövedékek bevételeinek emelkedésében fedezetet talál. A beruházási célokra való rövid lejáratú adósságok rendszere immár végét járja. Milyet a körülmények engedik, az e fajta, több mint 40 millió forintnyi kötelezettségek egységes konszolidált kötvényekké konvertáltak. Körülbelül ez az új kereskedelmi miniszter programja.

Helyi és megyei hírek.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Fodor Gyula dr. szatmári kath. főgimnáziumi helyettes tanárt a zombori állami főgimnáziumhoz rendes tanárrá nevezte ki.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Nagel Sándor bajai állami tanítóképződei segédtanárt ugyanezen intézetbe rendes tanárrá nevezte ki.

Előmunkálati engedély. Dr. Békeffy Károly és Basch Hermann a csantavéri vasútállomástól Csantavér községébe vezetendő vasútvonalra előmunkálati engedélyt kaptak egy évi tartamra.

Alapszabályok. A topolyai iparos temetkezési egyesület alapszabályai a miniszteri jóváhagyással felhatalmazást kaptak.

Adakozás. Említettük, hogy a hódsági erdő-társaság engedélyért folyamodott a gombos-rácmillitich-hódsági műút mentén létesítendő ideiglenes lövasút engedélyezéséért. Az alispán ezt megengedte s most az erdő-társaság a vármegye alispánjának eme jóindulatát

azzal viszonzotta, hogy a megyei árva- és szeretetház javára 50 forint adományozott.

A zombori kaszinó jubileuma. Nagyban folynak az előkészületek az e hó 20-án tartandó jubileumi ünnepélyre. Mára az egyesület összes helyisége renoválva van már. Az olvasó szoba kétszer akkora mint volt s új hosszú asztal van benne. A nagyterem, mely az egyleti dalárda estélyein táncteremül is szolgál, teljesen ki van tatarozva, újra kifestve, úgy hogy most sokkal barátságosabb, mint volt azelőtt. Azonkívül az összes farészek újra be vannak festve a szobákban. Az augusztus 20-iki napra tehát egészen új színben lesz a 25 éves kaszinó. — Az e napon d. u. 3 órakor tartandó gurigázó verseny programja is meg van állapítva. Lesz összesen 5 verseny; ezek között három 1—1 tízfrankos arannyal, egy 20 frankos arannyal és egy eddig ki nem hirdetett díjjal lesz jutalmazva. A részvételi díjak csak 5, 10 s illetve 20 krban vannak megállapítva. Este meg társas vacsora lesz, melyre a szétküldött meghívók így szólnak: „Jubileum. A zombori polgári kaszinó-egylet fennállásának 25-ik évfordulója alkalmából 1892. évi augusztus hó 20-án, saját helyiségeiben, a kaszinó-egyleti dalárda közreműködésével ünnepélyt rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja. Az ünnepély részletei: 1. Délután 11 órakor dísz közgyűlés a következő tárgysorozattal: a) Szózat, Egressy Bénytől, előadja a kaszinó-egyleti dalárda; b) Ünnepi beszéd, mondja Schmausz Endre, kaszinó-egyleti elnök; c) A polgári kaszinó-egylet története, írta dr. Kollár Győző, egyleti jegyző; d) Hymnusz, Erkel Ferencről, előadja a kaszinó-egyleti dalárda. 2. Délután 3 órakor tekező verseny 3. Este 1/8 órakor társasvacsora a kerthelyiségben. 4. Vacsora után táncestély. A társasvacsora és táncestélyre szóló belépő jegyek személyenként 1 frt 50 kr-jával 1892. évi augusztus hó 18-ig Sztrilich Zsigmond, Heindlhofer Róbert, Mayer és Thum urak kereskedésében előre válthatók.”

Erdőőri szakvizsgák tartanak a folyó év őszén Zomborban. A földmívelésügyi miniszter október hó 24-én állapította meg a napot s helyiséget a vármegyeháza valamelyik terme lesz kijelölve. A kik a vizsgára jelentkezni akarnak, hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamódványukat a kir. erdőfelügyelőséghez adják be.

Hirdetmény és pályázat. A zombori fogasztási egyesület, mint szövetséget, bejegyzett kereskedelmi cég — működését szeptember 1-én megkezdte. Elfogad ajánlatokat minden néven nevezendő élelmi és ruházati cikkekre, tüzelő fára, kőszénre és világítási anyagra, ruházati szükségletnek darabszámszerűen elkészítésére, gyógyszereszek, iparosok, termelők, művészek stb. részéről az egyesület tagjainak nyújtandó árkedvezményre. — Pályázatot nyit 8 napi határidővel egy házi szolgál állásra. Évi fizetés 240 frt, mely havi utólagos részletekben fizetetik. Kívánatik a magyar nyelv tudása lehetőleg írásban is, feddhetlen előélet igazolása, 200 frt biztosíték letétele. Az, aki mint házi szolgál kereskedésnél, borpincéknél alkalmazva már volt, elsőbbséggel bír. Az állás folyó hó 16-án elfoglalandó. Zombor (Basatuta 199. sz.), 1892. évi augusztus hó 4-én. Ribiczey Ádám, egyleti igazgató.

A fizetésemelés. Az állami tisztviselők fizetésemelése augusztus 1-ével végre megvalósult. Pénzügyi tisztviselőink Zomborban is fölvetették a fizetésemelésre szánt összeget, de az igazságügyi tisztviselőknak ez iránti utalványa nem érkezett még meg s ők egyelőre csak a régi összegben vették föl dotációjukat. Milyet azonban megérkeznek, részükre is ki fog fizetettetni az őket már augusztus 1-én megilletett többlet. A főlelemlet engedélyező törvényjavaslat mindaddig még nem emelkedett törvényerőre ugyan, de találtak rá módot, hogy az ebből származó késelem is elhárítsassék s e hó 1-én „személyes pótlék” címén utalványozták ki a fizetés főlelemlet összegét. Mindenesetre elismerésre méltó ama gondoskodás, melyet tisztviselőink sorsa iránt tanusított a kormány, különösen midőn a törvényhozástól felhatalmazást kért arra, hogy az állam tisztviselőinek állapotát már a törvény életbelépte előtt is megjavíthassa.

Az erdőőri szakvizsgák pályázat fölívást bocsátott ki az egyesületbe való belépésre. Ismerteti a fölívás többek között az egyesület célját. „Megnyitni

egy szelid simitással lecsillapítani a háborgó tengert: a korgó gyomrot.

Ezt meg is tette. A gyomor elballagott és Bruttus újra elballagott. A József-városban egy szegleten volt egy Noe-korbelt emeletes sárga ház. Abban lakott Wurst Frici jómódu bentes mester. Ennek volt egy „tökkel-tüött”-rossz fia, akiből az öreg Fric még egy jóravalló hentesinast sem tudott faragni, pedig négy diákiskolát usztatott vele keresztül. Gondolta hát magában, hogy újra beadja a fiát az iskolába és ha már olyan számár, hogy semmi sem lehet belőle, hát fogad melléje egy nevelőt, csináljon az belőle legalább doktort.

Ide törekedett Szendefy Bruttus, mert ő volt a Wurst család óradíjas nevelője. Es ez volt a szerencséje is, meg a szerencsétlensége is.

Szerencséje, mert egy kis pénzmaghoz jutott, szerencsétlensége, mert alvó szive föléledt és . . . meghalt a szerelmeben.

Az öreg Wurstnak ugyanis volt egy kedves, éppen már főkötő alá kívánczó leánya is, Clarisse kisasszony. Szép volt, mint az esthajnali csillag és úde, mint a harmatos virág. Nem csoda, ha Bruttus barátunk szerelmes szive, mint az írósvaj, mindjárt az első találkozás alkalmával elolvadt Clarisse kisasszony bogár szemek tüzes ragyogásától.

Szerelmes lett, mint a kucak a sajta.

Nem igen törődött a diszciplínával; nem bánta, ha ez az „alfát” az „omegával” cserélte is fel, vagy ha Plató helyett Petőfőből idézett is. Sőt egyszer éppen megtörtént az az eset is, hogy a szórakozott tanítvány a még szórakozottabb tanítónak a vizes pohár helyett a tiutás üveget nyújtotta, hogy szomját enyhíthesse; mit ez szájához emelve, megízlelt ugyan, de . . . ki nem ivott, hanem egész filozófusi keserűséggel tölt féle. Es habár ezen a furcsa histórián hangos habotára fakadt is a szomszéd szobában titkon foglalatkoskodó Clarisse kisasszony csicsérgő ajaka, Bruttus barátunkat ez éppen nem zseniorozta. Teljesen meg volt elégedve azzal, hogy epedő sóhajait átröpítheti a szomszéd szoba fűg-

göny-ajtán és imádhajtja Clarisse vénusi alakját, de csak . . . gondolatban.

Mert hozzá közelíteni még sem volt elég bátorsága, ezt mindig halasztotta, mint a cigány a halálát és a jó alkalomra várt.

Hanem ez a jó alkalom nem akart elkövetkezni. Így multak el napok és hetek és Bruttus epekedő szive már olyan összeaszott volt a szerelem lángjától, mint a hét sovány esztendő.

Mert nincs gonoszabb portéka a titkos szerelemnél. Kivált ha az egy pályátvesztett tandíjmentes bölcsész sanjaro keblében üti fel kintző gyökereit. Ráfanyalítja az embert még a versírásra is. Megszülemenek a legmerészebb gondolatok a kábult agyban és világhódító Nagy Sándorként röptlenek a sajtó kebel „kárlyigáboroskodásai” rendszeren: hczza!

Bruttus is papírra vetette három évi bölcsészeti tanfolyamának összes verstudományát és a magasröptű kiüríretek fecskeszárnyakon repültek hozzá.

Erősen hitte, hogy abban az isteni alakban lakozó piczi szivecske most már csak ki fogja tártani a viszonszerelme rózsás kapuját és ő nemsokára karjaiba zárhatja Clarisse angyali alakját, tüzes csókot nyomhat eper ajakára és forrón szoritgathatja rózsás ujjait.

De családott. Tőle, a kis kegyetlenlőtől, válasz nélkül lekerültek a rossz versek az öreghez a hentes boltha (jó szerencse, hogy az öreg olvasni nem tudott) és onnan egy-egy hurka takarójaként az utca-sarki kofákhoz, kik minden valószínűség szerint szintén tovább adtak rajtok.

Bruttust bántotta egy kissé ez az asszonyi indolencia, de hát nem azért volt filozofus, hogy mindjárt fölförtyanjon benne a „Mokány Berci virtusa”. Türelemes volt, mint egy sivatagbeli teve — — — és várta a megváltás óráját. Hanem egyszer mégis csak vége szakadt a türelmének meg a reménységének.

Tanítványa — a gonosz csont — egy előadás közben azzal a kérelemmel lepte meg, hogy holnap ne méltóztassék elfáradni órára, mert kedves nénjének: Clarissenak a lakodalmát tartják. A papa férjhez adja egy Ferenc-városi gazdag disznókereskedőhöz.

akarjuk ugymond — Erdélyt a turistaságnak; föltárni szándékunk azokat a gyönyörű helyeket, melyek eddig ismeretlenek voltak ugy magunk, mint a külföld előtt; idevonzani óhajtjuk a Királyhágon tuli lakosságot, hogy üdülés, szórakozás és gyógyulás végett ne a külföldre menjen, hanem a mi földünket keresse fel, a mi bel-hegyeinket látogassa. Egy második Svájcot akarunk teremteni Erdélyből, hogy az a sok pénz, a mit évek során külföldön költünk el, bent maradjon az országban elhanyagolt közigazdaságunk javára, a kulturális haladás és a szegény nép vagyonsodása érdekében. Ha Svájc milliőkat tud évente a turistaság csatornáján magának behajtani, a mi pazar szépségű Erdélyünkben szintén megtehetjük ezt, ha tudunk lelkesedni az eszméért s ha tudunk egyelőre áldozni azért, hogy hozzáférhetővé tegyük belhegyeinket, hogy ellássuk a kényelemhez szükséges alkotássokkal, hogy utakat nyissunk, hogy utjelzéseket csináljunk, hogy leírjuk és képekben bemutassuk ezt az istentől megáldott országrészt, hol még kiaknázatlanul hever a folyó, a kinttő gyógyítóhatású ásványvíz, az erdő szépsége és a havasok tetedző lánivalója. A rendes tagság évi díja 2 frt, az alapító tagságé 30 frt. Ezzel szemben az egyesületnek ingyen küldi meg Erdély címmel f. év január 1-én megindított turistasági, néprajzi és fűrdőügyi fényes kiállítású, illusztrált lapját; ingyen küldi meg nem vállaltszerű kiadványait, a minthogy tavaly már kiosztotta tagjai között a 24 éves térképekkel ellátott uti kalauzt és fűrdőleírást. Kedvezményeket szerez és adnak tagjaiknak a csoportos vasuti utazásoknál, az erdőőri fűrdőkben való tartózkodásoknál. Kirándulások alkalmával tagjaik a földmívelési és pénzügyi miniszter lak engedélyre következtében az erdő- és bányatiszti lakokban megszállhatnak és az altiszti személyzet utbaigazításait igénybe vehetik stb. Az egyesületbe lépők jelentkezhetnek Radnóti Dezső egyesületi titkárnál Kolozsvárott. Gróf Bethlen Balint, elnök. Radnóti Dezső, titkár.

Bepanaszolt állomásfőnök. A csantavériek még az elmúlt héten panaszt nyújtottak be a budapesti üzletvezetőséghez a csantavéri vasuti állomásfőnök ellen. Augusztus 3-án — a mint levelezőnk írja — a budapesti igazgatóságtól egy vizsgáló biztos érkezett le a községbe s nyomban megindította a vizsgálatot.

Ada község a tüzoltó-egyletnek. Ada községe a városi önkéntes tüzoltó-egylet szerelvényeinek költségeihez 200 frtot szavazott meg. Kétségtelen, hogy a vármegye a legnagyobb örömmel fogja jóváhagyni a község eme követésre méltó nemes tetteit.

Huszárok uton. A cs. és kir. 14-ik huszárezred 5-ik százada a napokban utazik a Vukovár melletti Szotin községből Nyiregyházára. Utközben keresztül balad a század megyénken is. Novoszellonál kompon kelnek át a Dunán e hó 9-én s még az nap áthaladnak Bács és Parabuty községeken s Lalityon meghalnak; 10-én Topolyán lesznek, 11-én Ó-Kanizsán és onnan 12-én indulnak Szeged felé s így Nyiregyházára.

Védekezés a kolera ellen. A cs. és kir. hadügyminiszter rendeletet bocsátott ki a hadtestparancsnokságokhoz, a melyben utasítja azokat, hogy a kolera elleni óvintézkedéseket a maguk hatáskörükben is szigoruan foganatosítsák. Ez ügyben a belügyminiszterium a törvényhatóságokhoz fordult most s elrendelte, hogy az egyes közigazgatási hatóságok a szükségesnek látszó rendszabályok foganatosításánál ott, a hol azt a helyi viszonyok szükségessé teszik, az illető katonai hatóságokkal lépjenek érintkezésbe s az egyetértő eljárás könnyebb elérhetése céljából a katonai hatóságok által kijelölendő közegeket úgy a törvényhatósági, mint a helyi egészségügyi bizottságok tanácskozásában való részvételre hívják meg. A mennyiben pedig a katonák a fertőző betegek részére külön helyiségeket akarnak berendezni, a közigazgatási hatóságok által ez ügyben is támogatandók.

Lóverseny Zomborban. A gazdasági egyesület szeptember hó 11-én Zomborban, a katonai gyakorlóterén lóversenyt rendez. A lóversenyen lesz 5 futam, u. m.: mezei gazdák versenye, ulovar-verseny, tét-verseny, vigaszverseny és fogatverseny. A verseny részletes programját lapunk jövő számában közöljük. Ertesztelünk szerint a lóverseny alkalmával a fiatalág táncmulatságot szándékozik rendezni.

Bruttus úgy érezte magát e szavak hallatára, mint az az angyal, a ki az égből pottyant alá. Bocsánatot kért, hogy nem folytathatja az előadást, mert rosszul érzi magát. Azután fogta a kalapját és szó nélkül támolgott ki az ajtón.

Talán jobb szerette volna, ha ajtóstól együtt egyszerűen lötkék volna ki.

A mint a szabadban érezte magát, rohant, mint a szélvész hazafelé, közben kézen nagyokat botolva a poros utca udvariatlan kövezetén. Otthon összeszedte (balkézről) a filozófia valamennyi szentjeit, de azok nem segíthettek vérző szívéen.

A nagy szerelmi bánat ágyba döntötte, hol azután egy teljes hétig álmódzott a kesergő szerelmeiről, az érzékenlen női szivekről, meg arról, hogy miért lett ő pályátvesztett fiatal ember.

Az agy meghajlik az ész parancs szavára, de a szívek parancsolni nem lehet. Ez régi igazság. Így volt ez Bruttusnál is.

Egy hétig rakosgatta baloldalára Bruttus a hideg borogatásokat, de azok nem lóhasztották le lángoló szerelmét.

Midőn elhagyta puha fehér ágya hullámos redőit, azt tapasztalta, hogy szive megint csak úgy tikk-takkol, mint egy héttel ezelőtt. Sőt még talán jobban, mert egy teljes hétig nem látta azt a „kedvest”, kinek képe ugy odanőtt a szívéhez, mint a csecsemő az anyja kebléhez, nagyobb csapás egy szerelmes filozófusra nézve, mint egy két heti száraz bójt.

Ha már nem lehetett Clarisse az övé, minden áron még egyszer látni akarta őt és kiönteni előtte szive keserűségét.

Elballagott hát a Ferenc-városba. Sokáig nézegette azt a díszes épületet, melynek falai maguk közé rejtették az imádot kedvest.

A kik látták őt a ház előtt somfortálni, bizonyára azt hitték, hogy legalább is egy tönkre ment képviselő-jelölt, ki már nem bír az alkotmányos költségek árjával uszni, hát keresi magának a becsületes halált.

Melléklet a „Bácska“ 61-ik számához.

Ref. tanítói közgyűlés. Az alsó-baranya bácsi ev. ref. egyházmegye 1891. évi közgyűlésének 48. jkvi számú határozatából nyert kiküldetésem alapján az alsó-baranya bácsi ref. tanítói gyámintézet viszonyai körül felmerült ellentétek kiegyenlítése céljából, a nevezett gyámintézet közgyűlését (az idei egyházmegyei közgyűlést megelőző napra) folyó 1892. évi augusztus 15-ének d. e. 10 órájára, Bajára, az ottani ev. ref. iskola helyiségébe tűzöm ki, melyre a gyámintézet tagjait ezzel meghívom. Zomborban, 1892. év augusztus hó 2-án. Teljes biztonnal Kozma László, e. m. tbiró, mint kiküldött elnök.

Bács-Almásról panaszos sorokat kaptunk. „Több almási polgár“ aláírásával közlik a következőket: „Bács-Almásan a vasárnapi munkaszünetet olyannyira betartják, hogy Sch. J. veje gőzmalmának kazánját vasárnap d. u. 4 órakor szállította az állomástól haza. E lapok utján hívjuk tehát fel az illetékesek figyelmét e dolagra.“

Kalapból méhkas. Palicson esett meg a tréfa a múlt napokban, hogy a méhek beletelepedtek egy női szalmakalapba. Az illető szalmakalap tulajdonosa nagyobb társaságban kirándult a szomszéd erdőbe; a különböző játékok közben terhére lón a nagy szalmakalapja, lekapta tehát a fejéről s egy fa galyára akasztotta. Mikor néhány óra múlva a fához sietett kalapjára nem találta. Helyette egy nagy zümmögő méhkas lógott az ágon. A helyzet nem sokára érthető lett: a méhek kitűnő tartozkodási helynek találták a kalapot és rögtön beléje és köréje telepedtek. A méhek tulajdonosa, midőn másnap észre vette, hová tűntek el a méhekből a méhek, lefűrészelte az ágat s a kalapot a méhekkel együtt a méhesbe helyezte vissza.

Mulatság a bulkeszi csárdán. A bulkeszi csárda, melyhez az alsó bácskai mulatózó publikumot annyi emlékek fűzi, ismét helye lesz egy kedves találkájának. Ugyanis a bulkeszi s petrováci fiatalok egy-mással karöltve f. hó 17-én, öfélése születése napjának előestéjén ottan, az új-verbázi Wahl zenekara közreműködése mellett, műkedvelői előadással egybekötött zánkórú táncvigalmat rendez. A műsor zenei és szavalati részeket, valamint élőképet s egy színjátékot foglal magában. — Belépti-díj személynként 60 kr. Kézdete 7 órakor. A tiszta jövedelem a petrováci önk. polg. tituló egyelet alapja javára fordítatik, miért is felhívjuk a közönséget fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A rendezőség odaadó buzgalma, valamint a csárdai korezmárosnak ismert jó konyhája s horai már előre is biztosítja a sikert. A rendezőség ez alkalommal teljesen magyar jellegű mulatságot óhajt létesíteni; a műkedvelők fölléptével Thália deszkáin az ottani tradicionális német muzsát a magyar fogja fölvaltani.

Temetőből szántóföld. Közölték a multkor egy napilapnak ama híret, mely szerint Ó-Becsén föl-szántották a temetőt. E hírre vonatkozólag Fonyó Pál ó-becsei plébános ugyanabban a laphoz kijelenti, hogy az a hely, ahová az ó-becsei hívek 1848. óta temetkeznek, sem bérbeadva, sem kukorica alá szántva nincsen. — Tehát alapos volt ama hírhez fűzött megjegyzésünk.

Különös büntetés. Obrovácon m. hó 24-én Dornes Henrik rendőr Vukojnatov Márkó napszámot rajtakapta, amidőn ez ép egy zsák burgonyát akart lopni. Knyesko rendőrmester a gyors, szigorú és elrettentő határu büntetést ez alkalommal sürgősnek találván, saját maga szolgáltatott igazságot s a saját büntető-kódex alapján sújtotta a tolvajt. Egy madzagra burgonyakoszorút fűzött fel, azt a tettesnek a nyakába, a burgonyaszakot hátára akasztotta, a kisbíró elővette a nagy dobos s négy rendőrrel a községben körülvette, miközben Márkónak magának kiabálni kellett: „Igy jár az, ki burgonyát lop.“ A büntetés végül még egy szigorú erkölcsi prédikációt is tartott neki. A példa remélhetőleg hatni fog.

Csöd. Az újvidéki törvényszék Joksch József ellen a csődöt elrendelte; csődbiztos Devich László dr. törvényszéki bíró, tömeggondnok Rohonyi Gyula ügyvéd, bejelentési határidő szept. 30.

A baromfi-kiállítás a gazdasági egyesület október hó 9-én fogja megtartani.

Voltak olyanok is, a kik egyenesen azt gondolták, hogy szegény feje a Lipót mezőre kívánczikik.

Bruttus mindezeket észre se vette. Egy gondolat bantotta csak zavart agyát: látni... és ismét csak látni őt!...

A nap véres koronája éppen már lehangyatlott az ég párkányáról, midőn a szép menyecske még mindig türelmetlenül várta a baba téré férjét, hogy estü sötétjét vele együtt tehesse meg a kert balsamos lugosai között. A férj azonban egy kissé megkésett. El volt foglalva a körben a „kláber“ asztalnál.

Oh! az a kártya még a szép asszonyt is felejti... Clarisse aranyfürtű fejécskéjére tette selyem csipke fejkendőjét és mint egy himes szárnyú pillangó könnyű lépésben futott le a lépcsőkön egyenesen a virágos kertbe.

Bruttus a nyitott kapun át hirtelen megpillantotta karesü alakját, lassan belopózkodott az udvarra, s onnan az esthalmán mint egy titkos tolvaj Clarisse után észrevétlenül a virágos kertbe.

A menyecske éppen kedvence virágaival enyelgett, midőn egyszerre csak hirtelen előtte termett a „szelmes struktur“ és térdelhez borulva őrtit hangokon esdett szerelémert.

Clarisse meglepetésében majdnem márvány szoborrá változott és remegő ajkai csak ezt rebeghették:

— Az Istenért... távozzék!

De Bruttus csak tovább térdelt és folyton esdekelt:

— Imádot nagysám!... szivem bálványá... ha...

— Távozzék! — hangzott ismét az intő szózat — mert ha férjem itt találná éni, kocsonyává aprítja... Alig hangzottak el Clarisse ajkairól a vést jósló szavak, már is kemény férfi hangok árulták el az udvaron, hogy megérkezett a ház ura. A cselédség sietett őt üdvözölni és tudtára adni, hogy „ő nagysága“ nem várhatván be megérkezését, egyedül ment a kertbe sétálni.

A megrémült Bruttus hallván a kemény hangokat, „nyakába szedte a lábait“ és tülkőn-bokron át futott egyenesen egy félreeső rozzant „filagóriába“, melynek sötét zugában megvonta magát addig, míg árva feje fö-

Az orsz. m. kir. zene- és színművészeti akadémia közli, hogy az 1892—93-ik tanévre a zeneszeti osztályban (Andrássy ut 67.) szept. 1—10. napjain, d. u. 3—5 óra között, — a színészeti osztályban (Kerepesi ut 1. sz.) szept. 7—9. között lehet beiratkozni. A zeneszeti osztálynak három tanfolyama van: 1. akadémiai, 2. zongora-tanár-képző (gyakorló iskolában), 3. előkészítő tanfolyam. Az akadémiai tanfolyam tanszakaszai: 1. zeneszerzés, 2. zongora, 3. magánének, 4. hegedű és viola, 5. gordonka, 6. gordon, 7. orgona. Az előkészítő tanfolyam tanszakaszai: 1. zongora, 2. hegedű, 3. gordonka, 4. gordon. A gyakorló iskolában: zongora. A zeneszeti osztály tanárai: Beliczay Gy. (zeneszerzés), Bloch J. (hegedű), Chován K. (zongora), Erkel Gyula (zongora), Fayl Frigyes (zongora), Gianicelli Károly (gordon), dr. Harrach József (zenetörténet, zeneesztetika, poética, paedagogia), Herzfeld Viktor (zeneelmélet), Hubay Jenő (hegedű), Kössler János (zeneszerzés, kar-ének, orgona), Malecsy Vilmosné (magánének), Palóczy Lipót (olasz nyelv), Passy Cornet Adél (magánének), Pauli Richárd (magánének), Popper Dávid (gordonka), Riedl Frigyes (m. irodalom tört.), Szabó K. Ferenc (hangszerelés és partitúraolvasás), Szendy Árpád (zongora), Thomán István (zongora), dr. Váradi Antal (vers-, költészet és szavalás), dr. Volafka Nándor (liturgia és Gregor-ének). Tandij az akadémiai tanfolyamon: a zongora tanszakon évi 100 frt, a zeneszerzés, magánének és orgona tanszakon 70 frt, a hegedű (és viola), gordonka és gordon tanszakon évi 50 frt. Az előkészítő tanfolyamon: a zongora és gordon tanszakon évi 50 frt, a hegedű és gordonka tanszakon évi 30 frt. A gyakorló iskolában, (melybe 8—12 éves gyermekek, egészen kezdők is fölvetetnek): a zongoratanításáért évi 25 frt. A zongora-tanár-képző tanfolyamban, (mennyiben a jelöltek már bevégeztek a zongora tanszakot: évi 50 frt. Beiratási díj az akadémiai, valamint az előkészítő és zongora-tanár-képző tanfolyamon és a gyakorló isk. 5 frt. A fölvetési vizsgálatok szept. 12-én kezdődnek. A színészeti osztálynak két tanszaka van) drámai és operai. Tanárai: dr. Alexander Bernát (dramaturgia, mythologia és lélektan), Bercsenyi Béla (drámai gyakorlat és színészet elmélete), Erkel Gyula (ének-gyakorlat), Keresztessy József (torna és vívás), Kobler Ferenc (tánc), Nagy Imre és Ujházy Ede (drámai gyakorlat), Paulay Ede (drámai gyakorlat és színészet elmélete), Passy C. Adél és Pauli Richárd (magánének), Náday Ferenc (operai színpadi gyakorlat), Rayé Lajos (francia), Szabados Béla (ének-correpetitor), dr. Váradi Antal (magyar nyelv, költészet, aethetika, történelem és jelmélet). Tandij: az operai tanszakon 70 frt, a drámai tanszakon 30 frt. Beiratási díj 1 frt, belépő új növendékek fölvetési díja 5 frt. A tandij a zeneszeti és színészeti osztályban egyaránt két egyenlő félvi részletben előre fizetendő. — Szegény sorsu, de kiváló tehetségű és szorgalmu növendékek tandíjmentességet élveznek és ösztöndíjban is részesülhetnek. — A zeneszerzési és operai növendékek a m. kir. opera-, a drámai növendékek a nemzeti színház előadásait díjtalanul látogathatják. — Bővebb értesítést a zeneszeti osztályról dr. Harrach József titkár (Andrássy ut 67. sz. I. em.), a színészeti osztályról dr. Váradi Antal titkár (Kerepesi ut 1. sz. III. em.) ad. Budapestben, 1892. augusztus hó 1-én. Az igazgatóság.

Indulás! Uj vezényszó. Akik a legutóbbi napokban kimentek az állomásokra, hallhatták eleget. Mikor elesendült a harmadik csemetés, elszívott a mozdony fűtve, elhangzott a kalauz trombitájának szava, már nem a megszokott „me-he“ következék rajja, hanem az új vezényszó: az „indu-lás.“ — Nem tudjuk mi okból történt az újítás, de nem lehet tagadni, hogy szebben hangzik az új vezényszó és hamar fogja feledtetni a „mehe-t.“

Okirathamisítók. Felső-Szent-Ivánon majdnem napirenden van az okirathamisítás, alig egy pár hónapja, hogy egy 6 tagból álló bandát adott át a csávolyi csendőrször őrmestere a bajai kir. járásbírósnak; most pedig újból egy 6 tagból álló bandát kerített kézre Hajdu Gábor csávolyi csendőrmester, Taskovits Máté felső-szt-iváni rendőrzvezető közreműködésével. Ugyanis f. évi január havában egy 4 gimnáziumi osztályt végzett

Petrikánits Antal nevű felső-szt-iváni lakos egy községi bizonyítványt irt Csilitz József volt községi bíró vagyornáról és azon a jegyző és előjárók nevét hamisította, kisbíró segélyével pedig a községi pecsétet reányomatta, ezen hamis okirattal a bajai ipar- és kereskedelmi bankhoz mentek, a hol sikerült is nekik egy 600 frtos váltókölcsönt felvenni, melynek lejártá most bekövetkező, a váltó óvatolatott s ily uton szerzett tudomást Csilitz a nevére hamisított váltóról, még pedig jókor, mert ismét 700 frtot akartak felvenni a családok. — Az említett csendőrmester és községi rendőrzvezető nyomozták ki szép ügyesen a tetteseket s négy napi munka után el is fogták őket. Tettüket már részletesen beismerték a váltóhamisítók.

Zsidó bál Jankovácon. A jankováci zsidó ifjuság felhasználva az alkalmat, hogy kaszinójuk renoválása befejezést nyert, július hó 31-én kitűnően sikerült mulatságot rendezett. Sajnálatos tényként constatalható azonban, hogy a keresztény családok közül egy sem vett részt ezen igazán szép mulatságon. A négyeseket 20—25 pár táncolta. Jelenvolt asszonyok: Holländer Adolfné, Holländer Jakabné, és Holländer Mojsiné, Dohány Ignácné, Habermann Jakabné, Habermann Dávidné, Löwy Sándorné, Löwy Ferdinándné, Beck Izigné stb. Leányok: Dohány Mariska, Holländer Fánika, Holländer Száli, Beck Szidónia, Löwy Sarolta, Löwy Regina, Habermann Regina, Habermann Irmska.

Egy festő hagyatéka. Budapest az országos magyar képzőművészeti társaság Andrássy uti műcsarnokában érdekes kiállítás nyitott meg augusztus 1-én. A tavaly elhunyt Jakobey Károly akadémiai festőnek a hagyatéka van ott kiállítva. Jakobey megyéni fia, hódásági származású s a fővárosi művész világnak egyik előnyösen ismert alakja volt. Templomképeinek a hire messze ismert volt a külföldön is s többek között a hírom. kath. templomunkban is van egy pár nagy tempera festménye az elhunyt művésznek. A hagyatéka a képzőművészeti csarnokban a három utcai teremben van elhelyezve, melyeket a társulat igazgatósága erre a célra átengedett. A gyűjteményben igen érdekes vázlatok, kész festmények és régi arcképek vannak, melyek mind eladók. A kiállítás naponként délelőtt 9 órától délután 5 óráig díjtalanul megtekinthető.

A tisztviselő egészségé. Rendeletet bocsátott ki a pénzügyminiszter, amelyben arról gondoskodik, hogy ezután egészséges hivatalnokai legyenek a pénzügyi hatóságoknak. Elmondja a rendelet, hogy minden pályázó tartozik megvizsgáltatni magát orvosilag és közhitelességű bizonyítványt igazolni, hogy a szolgálata „tauglich“, szóval csak azok pályázhatnak ezután pénzügyi hivatalra, akiket a pályázók közé besoroznak. Hogy pedig minden fölebbvaló tudhassa, hogy alantas közgeinek hogy és mint szolgál a drága egészségé, elmondja egyszersmind a rendelet, hogy a már szolgálatban álló tisztviselők egészségi állapota a szolgálati táblázatban fölmutatendő.

Különös ismertető jelei nincsenek. A bajai járásbíróskörzöt egy tolvajt, a kinek ismertető jele, hogy „különös ismertető jelei nincsenek“. Ebből kétségtelen, hogy ráismernek valahol az országban a bujdosó mákvirágra. Egyébként Wiszmeg János — így hívják a ragadós kezű urat — szeretett hitvestársával Wiszmeg Annával együtt követte el állítólag azt a jutalomra méltó tettet, a melyet a kriminális bíróság akar illően meghálálni neki s mig az utóbbit átfonta már a § szigorú karja, addig előbbi arra is rászolgált, hogy kibocsássák ellene a köröző levelet. Le van írva ebben többek közt az is, hogy Wiszmeg János vaskuti illetőségű, a termete közép, arca kerek, haja fekete, orra rendes, szája szabályos, fogai épek, beszél magyarul, írni, olvasni tud magyarul. Tehát egészen kifogástalan különben a megjelenése a tolvaj urnak.

Elfogott óratolvaj. Hauser Ignác kereskedősegéd volt és óráit, arany ékszeret és pénzt lopott Budapestben, a miért aztán ama nem éppen ritka kitűntetésben részesült, hogy a budapesti rendőrség hivatalos uton tudakozódott holléte felől. Meg is találták ennek folytán a vállalkozó szellemű ifjút, még pedig Ó-Becsén, de a pénz, ékszer és a többi ellopott apróság már nem volt meg; egyedül az arany óráit találták meg, azt is Szabadkán a zalogházban. Hausert meg most viszik a fő-és székvárosba „nyaralni“.

A topolyai járásbíróskörzöt és a hozzátartozó telekkönyvi hatóság új épülete már közel van a befejezéshez. A vármegye legközelebb megnevezi az épület átvételéhez általa kiküldendő szakértőt is s az átvétel után a topolyai juszticia burcolkodhatik.

Városi ügyek.

A vágóhídi állatorvos lakásának építésére hirdet pályázatot a polgármester. A hirdetésny a következő: Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1892. évi július hó 2-án 160. szám alatt hozott és a nagyméltóságú m. kir. Beltügyminiszterium 1892. évi július hó 28-án 56300. sz. a. kelt intézkedéssel jóváhagyott határozata alapján a vágóhídi feltűgyelők, kibővítése céljából 1996 frt 02 kr költséggel előirányzott építkezésnek vállalat utján leendő biztosítása céljából 1892. évi augusztus hó 10-én délelőtt 10 órakor a városház tanácstermében zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik. A zárt ajánlatokhoz a fent összegezett előirányzati költség 5%, a bánatpénzül csatolandó. A részletes feltételek a városi mérnöki hivatalban betekinthetők. Zomborban, 1892. évi augusztus hó 3-án. Dr. Csibás Benő, polgármester.

Művészet és irodalom.

Az „Élet“ — kéthetenként megjelenő folyóirat penditette meg először a leánygimnásium eszméjét, mely a társadalom minden rétegében élénk tetszésre talált s az intézet már a folyó év őszén életbe lép. Az „Élet“, melyet a legjelesebb magyar írók közreműködésével Vikár Béla és Sármai József szerkesztenek, folytonos figyelemmel kíséri az irodalmi és művészeti, tudományos és társadalmi élet minden jelenségét; szépirodalmi részben elbeszéléseket, költeményeket közöl, művészeti rovata a képzőművészetekkel, színházzal és zenével foglalkozik, közzgazdasági rovata pedig visszatükrözteti gazdasági életünk minden jelentős mozzanatát. Az „Élet“ legújabb (13.) száma a következő érdekes tartalommal jelent

meg: Pro és contra (leánygimnázium) Vikár Bélától; Rara avis, elb. Scossa Dezsőtől; A kereszt után jön a guillotine, költ. Telekes Bélától; Az igazi szocializmus, Mezőfi Vímestől; Az „Otthon“, Carustól; Mesnil abbé, történelmi epizód, Gyöngyösi Gyulától; Programfestészet, Lyka Károlytól; „Szavazó nők“ Alexandre Dumas fílistól; Kiváló nők életéből. (Zirzen Janka), Szinyei Otmártól; Irodalom és művészet: Dura Máté „Új élet“ Zempléni Árpád: költemények. Az „Élet“ előfizetési ára negyed évre 1 frt 50 kr, félévre 3 frt, egész évre 6 frt. Az „Élet“ szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, V., Árpád-utca 6. szám.

KRÓNKA.

Védekezem a kolera ellen.

Azt mondja kedves szerkesztő uram, hogy nincsen velem megelégedve! Elhiszem, de nem tehetek róla. Elhiszem pedig azért, mert magam is belátom, hogy nem valami nagy szorgalmat fejték ki a zsuralista tollam forgatásában, és nem tehetek róla pedig azért, mert én most védekezem a kolera ellen. A kolera elleni védekezés, a mint tudni méltóztatik, igen üdvös dolog az ember egészségére; már pedig ha valaki az egészségét gondolja, az ellen senkinek semmi kifogása nem lehet; még önmagának sem szerkesztő uram, ha mindjárt meg is roszdásodik az a penna, a melyiket ön nyomott a kezembe egykor.

Hanem hogy teljesen rehabilitálva legyek a nem-dolgozás vádjá ellenében, elmondom önnek az én kolera elleni védekezési eljárásomat. Méltóztatnék mindenkinek előtti kezébe venni azt a városi rendeletet, a melyet a napokban bocsátott ki a tanács és kísérje figyelemmel kérem, vajjon nem tesz-e eleget minden tekintetben ennek a rendeletnek s nem igazolja-e eljárásomat teljesen ez a rendelet.

Pillantson kérem bele, ide, a rendelet kellő közepébe; nem mondja-e ez a rendelet, hogy szigorú mértékletesség követendő a munkában s kerüldendő a testi és szellemi munkában való megerőltetés?

Hogy én egyáltalán keveset irok? . . . Hát kérem én alaposabban akarok védekezni a bacillusok ellen. Igen, teljes erőmből védekezem ellenük.

Aztán kérem azt mondja ez a rendelet, hogy az étkezésre nézve, maradjon mindenki az ő „megszokott“ tápszerei mellett, „ha azok elegendő táplálók“. Én, kedves szerkesztő uram, roppant el voltam foglalva azzal is az utóbbi napokban, hogy megfigyeltem, vajjon eléggé táplálók-e megszokott tápszereim. Nagy munka ez kérem! Ebed utánokint lehevertem a kanapéra és csibukszó mellett végeztem a nagy munkát; persze hogy azért járok be oly későn az irodába a délutánokon, mert ilyenkor — hiszen nem csoda, higgye el szerkesztő uram, nem csoda — rendszerint kimerültem ebben a nagy megfigyelési munkában és elaludtam.

A tapasztalataimra is kíváncsi? Nos hát azt tapasztaltam, hogy énnekem egyáltalán nincsenek „megszokott“ tápszereim, mert mire pl. megszoktam volna a zöldborsó csupáját, már elmúlt az időnye, vagy pl. a krumplit teljességgel meguntam már, mielőtt csak elkezdtem volna is megszokni; a libát . . . azt meg nem szokhattam meg, mert kérem a libához csak ritkán van szerencsém . . . szóval nincsenek nekem megszokott tápszereim.

No de azért nem hagytam föl a kolera elleni védekezéssel, éppen nem! Hiszen látja kedves redaktor uram, most se hoztam se vezércikket, se hírt, de még csak egy szerelmes verset se, pedig — isten látja a lelket, hogy szerelmes vagyok. (Vagy ez nem vág bele az én védekezésembbe?) És csak azért nem hoztam, mert nem érek rá.

Azt mondja a rendelet . . . olvassa csak kérem . . . itt van a „Bácska“ 59-ik számában, itt a vége felé . . . hogy italul legcélszerűbb a jó minőségű bor, valamint a friss ásványvíz. A rossz bor, valamint a tökéletlenül forrott sör, ártalmas.

No ebben az ügyben már egész tanulmány utakat kell tennem. Vagy nem gondolja talán, hogy a pincében . . . hiszen még csak pincekulesom nincsen, nem hogy pincém s borom volna; tehát odahaza nem tanulmányozhatom, hogy melyik a jó minőségű bor. Ugy estendő, vacsora után szoktam végezni ezt az utat . . . O, nem is képzeli szerkesztő uram, milyen terhes egy foglalkozás ez! Még most is fáj a fejem a tegnapi estiektől.

Hanem végre rájöttem ám, hogy melyik a jó minőségű! Badaconyi, rózsamályi, somlyói, hát még az egri, a villányi! Merem ajánlani a szerkesztő urnak is, kitérő védekezési eszközök ezek a kolera ellen. Hiába csak okos emberek csinálták azt a rendeletet!

Aztán még egy kitérő fölföldözésre jutottam. Olvassa csak kérem . . . Azt mondja az a rendelet, hogy „célszerű naponként mérsékelt testmozgást végezni a szabadban“. Hát ha az ember a főnti jó minőségűekből egy kissé alaposan be talál védekezni, akkor, kérem, hazafelé menet elvégezni egyszersmind ezt a többé kevésbé mérsékelt testmozgást is. Higgye el szerkesztő uram, ugy megmozogok ilyenkor az ember, hogy gyakran bele is karambolázik azokba is, a kik rá sem gondolnak. Tapasztaltam már egy párszor, hát elhibeti hogy igaz.

Hanem, hogy a rossz bor, vagy a tökéletlen forrott sör ártalmas, azt az egészségügyi szabályt már régtől fogva respektálom. Nem veszi be a torkom, ha nem is hirdeti ki az a koleras rendelet!

De látom szerkesztő uram, már türelmetlenkedik. Pedig kár! És pedig két szempontból kár: először, mert a mit én itt most elmondtam, annak minden szavában üdvös tanulságot láthat mindenki, még ön is; és másodsor mert a rendelet utolsó sorai különben is tanácsolják a kedélynyugalmat, a türelmetlenség meg megzavarja a kedélynyugalmat.

Végül pedig tiltakoznom kell az ellen is, hogy ön nincsen megelégedve az én hivatalos szorgalmammal és pontosságommal. Tessék kérem elolvasni: „az aggodalom, és a bizalmatlanság ártalmas“. De már mosolyog? . . . Ugy kérem csak tessék, ez is a kolera elleni védekezéshez tartozik, hiszen a rendelet tanácsolja a „jókedvet“.

Beláthatja tehát kedves szerkesztő uram, hogy a mai abnormis egészségügyi viszonyok között nem lehet, de sőt nem is szabad sokat dolgozni, és nem szabad a principálisoknak sem elégedetlenkedni, mert ez árt az egészségnek.

Sőt mert beláthatja azt is, hogy az én kolera elleni védekezéseim tömördek rendkívüli kiadásokat vonnak maguk után, kérem méltóztatnék a fizetésemet a kolera elleni védekezés idejére megduplázni s abból az első fölemelt részletet nekem ezennel kegyesen kiutalványozni.

Marezi Pán.

A SYÁBOK „KIRITAGJA“

„Interpone tuis interdum gaudia curis.“

Uram Isten segits minket megsegíteni! Anye de megrémültem! Anyira megvagyok — könyörgöm — szontyolodva, mint az én aranyos Szigeti Józsi bátyám a négy felsőtől a — tártliban, akarom mondani a Frici szerepében, mikor besorozzák! — De nem is nekem, csendes savóvéri istenteremtésének való ez az egetverő „alarm“. Hát ki ne lenne töle meglapulva, mint az összeesett harmonika, mikor a szerencsésötét éjszakában egyszerre csak rákezdí galvánikus gyorsasággal a falu banda — egy szuszra — hogy: trátrátrá csimesámdrumm esummádráttá bum! — Pedig ez csak a bevezetés, a bucsut megelőző „Mitternacht“ vala. Mi készülhet itt holnapra? Azt tartom jobb volna ezt nekem talán meg sem érni! — Én az egek urára bízom bűnös lelkemet s a — jótékony szelíd álom csakhamar elnyomott. Morphesus kellemesen dédelgetett lágy meleg karjaiban s Amor pajzán játékok fűzött velem mindaddig, míg — városi mázzal subickolt lakajom — a glancos topánkákat az ágyam elé nem vágta . . . Rendbe szedtem magamat és fölkészültem fényesen, mint olim Bizay dédapánk, a nemzet bárója, az a talmi fürdőgavallér, aztán keresztül szenvedtem az egész délelőttöt . . . ad majorem Dei gloriam! — Hogy pedig a bucsú — valódi értelemben véve — lelki épülésre is szolgáljon: megeselektem azt is, hogy utolsónak maradtam az ekléziáiban. De hazudok! én csak utolsó előtti voltam. — Az igazán utolsó, a „seregajtó“ a falu „Kur-és Huf-Schmidt“ je volt, a ki a templomajtóban vallásos áhitattal tekintett felém, és a szenteltvíz tartóból kegyetlenül megöblögette párgyöngyös ábrázatomat — medvetalp idomu előlábaival! — Ennek a megvénhedt falubeli Vulkánusnak fészekbélője és Tubalkainról leszármazott rokona lévén: meginvitálódtam én is dűsan terített asztalához. Tizenkilenc egész vendéget várt a forró bográcsok mellé a jó öreg, és ezen kívül még vagy negyven darab, — de nem egész, még csak nem is fél — hivatalos vendég kopogott be gondosan seprert küszöbén! Ezek a láb, kéz- és a fej egyes, fontosabb részeit nélkülöző szörnyalakok a környék Lázárai, alias „bucsú kódisok“ valának, kik — mint a „több nap, mint kolbász“ féle elvnek hűtlen rokkantjai, feneketlen vászontömlőkkel és öblös csuprok, dzsák és vándlingokkal fegyverzetten mutatják be megbízóik által ideparancsolt fotográfiájukat!

Alig értik el vala az udvar előcsarnokát: aromatikuss fűszerszag ütötte meg a házigazda lopótöknél-idomu szagszervét, a melynek megszimatolása után villámgyorsan hasba bökött görösös könyökével, és biszke magatartással konstatoizta, hogy a safrányos leves az asztalon párolog! A lélekzetszintető könyök-rugásra görösösen vonaglott a vékonyom és ugy odahorpadt ágyékomba a hasprésem, hogy kicsibe mult, hogy a lukullusi lakoma alatt Tanner kollégám sorsára nem kárhoztatott a „jóindulat“ háziur! — Következett aztán a — balul magyarázott — bucsú kiváló punkuma. Azt hittem, epidémia fűtött ki a szárnas állapot között, mikor öles deszkákon szolgálták föl a Kádik és Bászlik a sok pulykát, kakast, malacot, meg a szelíd tiszok töltött bögyeit; de csakhamar világos lett előttem a tévedés kázusa, midőn az udvar zugaiban a kocsonyá aludt vértócsákat kuvaszok és komondorok fitymálva szűresölték és priszkölve megugatták. Mikor aztán már minden „fetternek“ az Ádámsutkájára erkélylyé nőtte ki magát puffadt tokája alatt, akkor egy bulkeszi közel rokon nagy emfázissal kihirdette, hogy a tisztelt vendégek már „dosztig“ vannak a sok „prádlit“, nem fér már beléjük semmi, hanem hát azért az ital, az maradhat az asztalon!

— Pukkadj meg papagálynyelvű szép komám, csak már én kívül tölhatom a gyalogszerkeremet! — Végre a béna lazzaronik hangyasokaságával gárnirozott szálló előtt találtam magamat. Tyhü, ezer bazsalikom! A végítélet nem rázkódtatja meg irtóztatóbban a pozdorja kazlakat, mint a bagolyfejű muzsikások rengeteg fuvó hangszerei. — A megindult áramlat a bódé alá ragadta ingó korpusomat, a hol a falusi haute-voilé áldozott Terpsichorének. — Gyorsvonal sebességével szédültek egyre másra a lueskos gerleparók, és csupa felebaráti szeretetből olyan hatalmas „carambolage“-okat osztogatott szomszéd szomszédjának, hogy egynemély filigrán kákacsatornáin vászonzeselé — a megszorított ajernak miatta, — kívül felelte a nyelve hegyét! No hiszen volt erre a fehérszín kebelében olyan siketítő szitokba vegyített örült síkj, hogy őszintén kívántuk a furibunda nyelvdemonstrátoroknak kinn fityegő gyomorbarometerik amputálását. Végre a szuronyhegyre fent roszdávörös nyelvdarabok visszahúzódtak forró üregeikbe, mint a csiga-biga házikójába, és újra kezdetét vette a — hajszá a la „Ringelspiel“.

Itt egy tűzoltó létra magasságáig felnyuló bronz-vörös, aszalt ábrázatu legényember forgott gépkerek módra törpe babájával, a foghegyre szorított virginia szivar tűzrózsájával pörkölvén a durva menyezet vastag pókhálót; ott egy zömök turós gombóc görögdiunyesimára beretvált pófával, ztyögtette a hetvenhétre szedett rásaszoknyába bujtatott aggszűzet; közvetlen előttem ököl mekkoraságu verejtékecspepek hullott szennyes homlokáról egy ragyavert garcon kölyök, bal százugából banyagul függvén alá a kaucsukszaru másfél „sukkos“ csehoppa, melynek vulkanikus sziporkái megsegyenítették volna Stuver híres röppentyűt; imádot matronája tiszköstől nyelte befelé a porcellán kazán izzó zsaratnokát; nagy szüksége lehetett tüze a felszázados dulcinéának, mert érző szívének bajdan lánogló oltárát még a harminc esztendő előtti „kiritagom“ elbagyalt hűtlenül Vesta szűzei!

A feszelen jókedv mellett váltotta föl egyik éjféltutáni óra a másikat. A zene bömbölve harsogott, a nemzet fáradhatlan napszámosai pedig győztek — kivilágos kiviradig, amikor aztán friss banda, új emberek vegyültek a régiek közé.

Ismétlődtött a hecc újra, mintha most kezdenék a tegnapi! Keresztül szenvedtük sirva vigadva — egy

□ mértfőlnyi területen a „blauontagot“ is. Este ismét megjelentek a mult éjjeliek közül sokan: új arccal, tiszta toilette ben, friss pénzekkel, mosolygva!

Csak én „mállottam széjjel“ csuful; mikor a szabadba értem, „kutyául“ megugattak a lompos vén komondorok! De hogysne, mikor egészen kieseréltek: a tiszta toilette helyett: füres zsebek, a mosolygó arc helyett pedig: gorilla ábrázat! Ugy néztem ki épen, mint egy esővert trikolor! Nem hittem, hogy én vagyok „én“, míg a harisnyámba jegyzett piros betűk nem igazolták személyemet.

Most — rebus bene gestis — eltámolyogtam hazafelé, hogy — ha lehetséges — okosan és gyorsan számoljak a viszonyokkal. — Sok kombináció után végre rájöttem azon csalhatatlan igazságra, hogy: Kutyából nem lesz szalonna soha, vagy ha lesz is, csak avas szalonna lesz!

Parásztai.

Titel történetéhez.

(Két cikk.)

II.

Mult cikkemben általánosan jellemeztem Titel legújabb monografusának imént napvilágot látott dolgozatát, most pedig pár szóban foglalkozom annak részleteivel.

A történelemhez értő olvasó előtt mindjárt a dolgozat elején érdekes volt hallani cikkirő azon nevezetes állítását, hogy Titel praehistoriájával eddig senki sem foglalkozott. Már annak idején feleltem neki (l. Bácska f. é. 25. sz.), hogy a monografus urnak ezt nem jól méltóztatik tudni, mert irtak biz' arról már többen s hivatkozottam Ivánfi Ede nevű urra, pedig hivatkozhattam volna Marsigli gróftól kezdve csaknem minden írora, aki a délvidék multjával foglalkozott, de ő ezeket hirtől is alig ismeri, sőt annyira tájékozatlan, hogy a helyi újabb irodalomban is talán lipsei katalógusok szerint kutatja, különben tudnia kellene, hogy van egy „Bács-Bodrogh vármegye régészeti emlékei“ című művecske, amely nagyon is eleget foglalkozik a többi közt Titel vidékének praehistoriájával is.

A helyett tehát, hogy az általa oly sokat emlegetett tanulmányt tárgyára nézve tényleg megtette s az illető írót elvasta volna, cikksorozatában fellep a történelmi tudás podiumára és mintha rajta kívül senki se értene a dologhoz e vármegyében, beszél széltehen, hosszában e vidék geológiájáról s kockázatot oly állításokat, melyek minden szakembert mosolyra készítenek. Aztán feleltem, hogy Szlankamenen számos megkövesült csiga találatot, melyet ő a bácskai történelmi társulat múzeumába küldött. Nem tudhatom, mért említi ezt, nagy bölcsességében nyilván azért, mert Titel Szlankamen „közéletben“ vagyon. Tehát per analogiam említi, pedig nagyon rosszul cselekszik, mert bár való igaz, hogy Szlankamen geografiailag Titel „közéletben“ vagyon, de az is meg kellett volna cikkirőnek valahonnan tanulnia, hogy e két helység geológiai szempontból éppen Makó és Jeruzsálem distanciájára van egymástól.

Hasonló nevezetes esemény, hogy cikkirő Titel vidékét a bronz korban már ember által lakottnak tartja, még pedig csak azért, mert a titeli fensikok egy bronz vést találtak. Nem tudom, hogy a történelmi végtelenség melyik epocháját tartja vagy véli tudós cikkirő a „bronz“-ról nevezett kornak, nagyon teved azonban, ha azt hiszi, hogy az u. n. bronz kor egy oly fixirozott időszakot jelent, milyen pl. az u. n. „papir“-korszak, melyben jelenleg élünk s melynek papirosát, minden nagyobb szellemi haszon nélkül, a t. cikkirő ur is fogyasztja. Nem, a bronz korról így csak az beszélhet, aki a régészeti alfabetumát sem ismeri.

De ő azért tovább csapong s egyik tudatlanságból eredő állítását a másikra halmozza. Praehistoriái baklövésai után Titel középkorára tér át s a már első cikkemben felelgetett 20—25 (vagy hány?) író után jól-rosszul összetakolja a város és vidékének történetét. Sem a nyomdáfesték, sem a t. olvasó becses türelme nem volna elég arra, hogy a nyomtatott források alapján ejtett apró hibákat itt mind gombostűhegyre szedjük, azért csak a legényegesebbeknél állapodunk meg. Ilyen mindenekelet az az állítás, hogy a Duna-Tisza köze, a Szerémség és a Bánság: „hajdanta avar uralom alatt állottak“. Hát ez az állítás, mely cikkirőnk egész irói tudását érdekesen jellemzi, a szakértő előtt éppen annyit, mint nesze semmi, fogd meg jól. Mert hogy mit ért ő e kifejezés alatt: „hajdanta“, ezt a véges ész alig képes megfajteni, főképp ha megmondjuk, hogy a hajdanta (= hajdankor) vajmi tág kronológiai fogalom s minden iskolás gyermek tudja, hogy vidékünkön a turáni népek első rajától, a szkytáktól egész a hunnokig és a szlavokig minden nép előbb lakott itt, csak nem az avar.

Csak hogy cikkirőnk történelmi előadását nem az önálló vizsgálódás és tanulmány, hanem az általa böngészett írók irányították s így egy valóságos történelmi utvesztőbe jutott. Az avarokat t. i. azért emlegeti, mert Maretics, Iványi, Bárány stb. jól megírt könyvei után erre utaltatott, s mert másrészt Frankovilla nevű helység lokalizálásánál erre nagy szüksége volt. Frankovilla t. i. a frankoktól vette állítólag eredetét, a frankok pedig, a történelmi szerinti, Nagy-Károly korában hódítják meg az avarokat. Mivel pedig Frankovillát a mai Vilovo helyére kívánja helyezni, e helység elhelyezésénél az avarok és frankok fölemlegetésére volt szüksége. Kombinációja azonban tetőtől talpig rossz, mert semmi bizonyosat nem tud felmutatni bizonyítékul arra, hogy Frankovilla nevű frank város a Bácskában feküdt, valamint nem tud felmutatni arra nézve sem, hogy a két Kovil nevű bácskai községnek bármennyű köze lehetne Frankovillához; mert mindaz, amit e helységről elmond, csak a korábbi írók határozatlan kombinációinak összezsavarása, s épp oly tévedés, mint az az ugyanitt találatott másik állítás, mely szerint az avarok „utolsó okmányi fölemlítése 826-ból való“, amely állítás bizonyára minden igaz történelmi munkában részvétet van hivatva kelteni a t. cikkirő történelmi tájékozottsága iránt.

Hogy különben Titel legújabb monografusának történelmi tudása az elemi iskolai színvonalat el nem éri, azt könnyen megmagyarázza az a módszer, a melylyel ő adatait szerzi és másolja, vagy mint ő kifejezi, a melylyel ő adataira „bukkan“. Ugyanis éppen Kovil ügyénél történt meg vele, saját előadása szerint, az a nagy esemény, hogy egészen új adata „bukkan“, érdemes tehát utána járunk, miképen „bukkan“ szerző egy-egy új adata. A hozzá értő jámbor olvasó azt hiúné, hogy talán valamelyik bel- vagy külföldi gyűj-

Este ismét új arca, va! Mikor a szapos vén k... eseréltek: a... gyó arc he... épen, mint... gyok „én“... m igazolták...
 ogtam haza... yorsan szá... ntán végre... Kutyaóól... csak avas...
 rásztai.

teményben, hazai nyilvános, vagy magán levéltárban „bukkant“ a t. szerző arra a bizonyos adatára, de csakhamar be kell látnia, hogy e fölfevésében ugyan téved, mert szerző azon adatot éppen nem valami elrejtett helyen, hanem egy közkezen forgó nyomott könyvben találta. Ruvaracznak egy értékes ez, melyből világos, hogy a kovili zárda eredetére vonatkozó monda semmi történeti alappal nem bír s a mit más historikus Ruvaracz nélkül is igen jól tudott. De cikkiről előt az adat egészen új volt s a mi a fő oly elrejtett és titkos, hogy arra neki még egy nyomott könyvben is „bukannia“ kellett. Pedig, hogy a kovili zárdat nem szta. Szava alapította s hogy ekként e helység korántsem oly régi, mint a milyennek a monda tartja, ez szintén nem a cikkiről felfedezése, hiszen ezt elmondta már számos historikus, sőt elmondta én is annak idején a „Bácska“ hasábjain, midőn az „Oszták-Magyar Monarchia“ című műnek Bácskára vonatkozó cikkét bírtam. De Titel monografusára, mint az irodalomban teljesen tájékozatlan „író“ra, természetesen minden tárgyra vonatkozó dolgozat úgy szólva terra incognita; neki új és nevezetes minden adat, a mit nyomott könyvekben olvas, mert ő még — hajh! — vajmi keveset olvasott! Es mi most nem is folytatjuk az ő ujonan olvasott teveteg adatainak, eszméinek, nézeteinek és állításainak felsorolását, mert reméljük ennyi is elegendő az ő historiai „nagy“ tudásának megvilágítására, és most én is azt a nézetet vallom, hogy egy vidéki politikai lap, nem arra való sajtó-organum, hogy annak hasábjain tanulatlan emberek történelmi hiányos ismereteit foltozassa.

Muhoray Alfonz.

Közzgazdaság.

A zóna módosítása. Egynemely változtatást terveznek a zónarendszerben. A Nemzet egyik legutóbbi számában olvassuk többek között a következőket: Az a körülmény, hogy a zóna fölemelését, vagy elvi megváltoztatását illetékes helyen senki nem tartja szükségesnek, nem zárja ki azt, hogy a kereskedelmi miniszterium folytonosan a legelőkelőbb figyelemmel ne kísérje a személyzónatarifa körül fölmerülő mozzanatokot, hogy az általánosságban fényesen bevált rendszernek egyes részleteit megfelelőleg tökéletesítse, a mennyiben javításra szorulnak azok. A személyszállítás díjtételeinek lényeges leszállítása: a zónatarifa behozatala a legveremesebb reményeken túl fokozta a helyi forgalmat. Eme haszna mellett van azonban hátránya is. Így mind kellemetlenebbül mutatkozik az a jelenség, hogy a szomszédos utazók meglepik az internacionális forgalmat közvetítő vonatokat, a mi sokszor olyan mértékben történik, hogy erősen inkommodálja a távolról, esetleg külföldről jövő vagy Magyarországon áthaladó utasokat, és megnehezíti a menetrend pontos betartását, a mi ezeknél a vonatknál tudvalevőleg különös fontossággal bír. Ezért a kereskedelmi miniszteriumban, a hol már régóta észlelik ennek a körülménynek a hátrányos voltát, behatóan foglalkoznak azzal a kérdéssel, miként lehetne ezt a bajt gyökeresen megorvosolni.

A szegedi kereskedelmi kamara és a milléniumi kiállítás. A kereskedelmi miniszterium ideiglenes vezetésével megbízott volt pénzügyminiszter fölhitte a szegedi kereskedelmi és iparkamarát is, hogy a tervezett milléniumi kiállítás meg vagy meg nem tartása iránt terjessze föl a kamara véleményét is. Ennek alapján a napokban tartott közgyűlés határozott is a kérdés fölött és — most már — az új kereskedelmi miniszterhez a következő tartalmu fölterjesztést intézték: Egész sora érkezett be hozzánk a kiállításon résztvenni hivatott iparosok, kereskedők és gyárosok nyilatkozatainak és egy ezekből, mint az érdekeltek gyűléseinek határozatából arról győződünk meg, hogy az országos kiállítás rendezésénél számot tevő tényezők nagy többsége élénken óhajta a nemzeti kiállítás megtartását, és buzgón, lelkesedéssel fog helyt állani azok sorában, kiknek tevékeny, áldozatkész közreműködésétől annak sikere függ. Kamaránk rendkívüli teljes ülése, erre a közhangulatra támaszkodva, határozta el a nemzeti kiállítás megtartása mellett való nyilatkozást és biztosíthatni véli nagyméltóságodat, hogy a terület hűségesen ki fogja venni a maga részét a nemzeti kiállítással járó kötelesek teljesítéséből. Kétségtelenül nyomtatékosan befolyásolta e kérdésben úgy az érdekelteknek, mint a kamarának állásfoglalását az a kapcsolat is, melyben a tervezett kiállítás a honalapítás ezredéves ünnepével áll. Ez a kapcsolat, a fölelő és az egész magyar nemzetet lelkesítő alkalom azokat is hibeivé teszi a kiállításnak, a kik különben néhány évre elhalaszthatóknak vélnék az újabb országos kiállítást és a kik főleg a kisiparosok helyzetét nem tartják elég kedvezőnek arra, hogy a különböző értékes kézműipar teljes bemutatására lehetne számítani, ha a szerényebb anyagi viszonyok közt levő mestereket megrendelések által, vagy más módon nem segítjük a kiállításban való megjelenésben. Egyik indoka ez annak, hogy a szegedi kamara, mikor a nemzeti kiállításnak az ezredéves ünnepel kapcsolatos megtartása mellett nyilatkozik, már most kéri nagyméltóságodat, hogy a kiállítás tervezésénél gondoskodni kegyeskedjék arról, mikép azon, az ország jelentékenyebb városai külön csarnokokat építhessenek és a tálrat nagytömegéből mintegy kiemelhessék és kidomboríthassák a maguk kulturáját és iparát föltüntető gyűjteményeket. A kiállítás beosztásának ez a módja mindenestre lelkesítő hatással volna a nagyobb kommunítasokra, melyeknek támogatása mellett aztán a kisiparosok is tömegesebben és méltóbban jelenhetnének meg a tálraton, másfelől pedig magának a nemzeti kiállításnak értékét és értékeséget nagyban emelné az az eddigi rendszertől eltérő berendezés, hogy a kiállítás látogatói a nagy magyar városok szellemi és közzgazdasági kincseiről is élénk képet nyernének. Főntartván nagyméltóságod szives engedélyét arra, hogy ezt a kérésünket annak idején részletebben megokolhassuk, kiváló tisztelettel vagyunk stb.

Erdősítés. A földmivélsügyi miniszterium a hivatalos lap egyik legutóbbi számában a következő felhívást teszi közzé: Azok az erdőbirtokosok, kik az 1879. évi XXXI. t. c. 165. § ban megjelölt kopár- és futóhomokterületeken a jövő 1893. évben erdősítési szándékoznak s e célból az állam részéről csemetékben ingyen részestülni kívánnak, felhivatnak, hogy ebbeli, a rendelkezésre álló csemetemennyiség határáig s a rendelkezés sorrendje szerint teljesíthető, 50 kros bélyeggel

ellátandó kérelmeket, annak megjelölésével, hogy mely közzgazdaságban hány kat. hold nagyságu, mely talajnemhez tartozó területet, mely fajból és hány éves csemetékké óhajtanak beültetni s továbbá, hogy a csemeték mily cím alatt, mely vasuti állomásra és a következő év tavaszán avagy őszén küldendők-e, a folyamodó lakhelyének pontos megjelölése mellett, legkésőbb ez évi december hó végéig e miniszteriumnál adják be s azt, hogy a kérdéses területnek közzgazdasági szempontból való beerdősítése szükséges, akár az illető közzgazdasági erdészeti bizottság elnökének, akár a kir. erdőfelügyelőnek iratával igazolják. A csemeték árát s azok csomagolási költségeit az országos erdei alap fedezi, míg azoknak gyorsárak szerinti szállítási díját, melyre nézve a hazai vasutak mérséklést engedélyeztek, az átvétel alkalmával a jelentkezett erdőbirtokos viseli. Figyelmeztetnek az erdőbirtokosok, hogy a kérvények benyújtására megszabott határidőn túl, elkésve beérkező, avagy fentebbi kelleknek meg nem felelően felszerelt folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1892. év május 1-től.)

Budapest — Zimony — Belgrád.

Budapest indul	2:25 éj.	7:35 r.	2:35 du.	9:50 e.
Kis-Körös	4:26 éj.	11:00 de.	4:57 du.	1:59 é.
Halas		11:48 de.	5:27 du.	2:55 é.
Kis Szállás		12:14 du.	5:47 du.	3:27 é.
Kelebia		12:34 du.		3:51 é.
Szabadka	5:46 r.	1:46 du.	6:26 est.	5:20 r.
Csantavér		2:11 du.		6:12 r.
Topolya		2:34 du.	6:59 est.	6:44 r.
Hegyes-Feketeh.		2:56 du.	7:16 est.	7:16 r.
Verbász-Kula		3:16 du.	7:30 est.	7:42 r.
Ó-kér		3:34 du.	7:46 est.	8:09 r.
Kiszács		3:51 du.	8:00 est.	8:32 r.
Ujvidék	7:34 r.	4:19 du.	8:23 est.	9:15 r.
Karlóca		4:41 du.	8:39 est.	9:47 r.
Zimony ér.	8:50 r.	6:21 est.	9:47 est.	11:56 de.
Belgrád ér.	9:00 r.	7:15 est.	10:05 est.	12:30 du.

Belgrád — Zimony — Budapest.

Belgrád indul	3:02 éj.	5:22 r.	8:00 r.	2:35 du.
Zimony	3:12 éj.	6:02 r.	9:00 r.	3:08 du.
Karlóca		7:14 r.	10:46 r.	5:42 est
Ujvidék	4:39 éj.	7:37 r.	11:16 r.	6:38 est
Kiszács			11:38 r.	7:19 est
Ó-Kér		8:23 r.	11:55 r.	7:45 est
Verbász-Kula		8:35 r.	12:18 du	8:17 est
Hegyes-Feketeh.		8:52 r.	12:36 du	8:40 est
Topolya		8:57 r.	1:02 du	9:15 est
Csantavér			1:21 du	9:42 éj.
Szabadka	6:34 r.	9:41 r.	2:25 du	11:00 éj.
Kelebia			2:43 du	11:24 éj.
Kis-Szállás		10:06 r.	3:03 du	11:52 éj.
Halas		10:26 r.	3:33 du	1:06 éj.
Kis-Körös	7:46 r.	11:01 r.	4:21 du	1:58 éj.
Budapest ér.	9:20 r.	1:10 du	7:35 es.	6:55 r.

Szabadka — Eszék.

Szabadka indul	5:28 reg.	2:10 délután	6:45 este
Tavankut	5:59 "	2:35 "	7:16 "
Bajmok	6:24 "	2:55 "	7:42 "
N.-Militics	7:04 "	3:25 "	8:23 "
Zombor	7:42 "	3:46 "	8:51 "
Prigl.-Szt.-Iván	8:10 "	4:07 "	9:17 "
Szonta	8:28 "	4:21 "	9:34 "
Gombos	8:43 "	4:33 "	9:49 "
Dálya	10:18 "	4:46 "	11:29 éjjel
Eszék	11:50 déle.	7:09 este	4:52 reg.

Eszék — Szabadka.

Eszék indul	3:46 délután	8:45 reggel	11:08 éjjel
Dálya	5:08 "	9:45 "	4:20 "
Gombos	6:33 este	10:59 "	5:36 reg.
Szonta	6:51 "	11:12 "	5:51 "
Prigl.-Sz.-Iván	7:10 "	11:26 "	6:07 "
Zombor	8:01 "	11:53 délután	6:42 "
N.-Militics	8:19 "	12:08 "	7:02 "
Bajmok	9:13 "	12:44 "	7:53 "
Tavankut	9:36 "	1:00 "	8:16 "
Szabadka ér.	10:09 "	1:24 "	8:50 "

Szabadka — Ó-Becse.

Szabadka indul	5:33 reggel	2:50 délután
Békova	6:00 "	3:18 "
Ó-Kanizsa szállás	6:31 "	3:50 "
Bogaras	6:54 "	4:16 "
Zenta érkezik	7:20 "	4:44 "
Zenta indul	8:04 "	5:04 "
Ada	8:40 "	5:41 "
Mohol	9:08 "	6:09 este
B.-Petrovoszelló	9:28 "	6:28 "
Ó-Becse ér.	9:55 "	6:55 "

Ó-Becse — Szabadka.

Ó-Becse indul	5:10 reggel	2:35 délután
B.-Petrovoszelló	5:39 "	3:03 "
Mohol	6:11 "	3:35 "
Ada	6:26 "	3:51 "
Zenta érkezik	7:00 "	4:25 "
Zenta indul	7:21 "	4:45 "
Bogaras	7:51 "	5:15 "
Ó-Kanizsa szállás	8:26 "	5:51 "
Békova	8:42 "	6:10 este
Szabadka ér.	9:08 "	6:37 "

Budapest — Szabadka.

Budapestről indul	4 óra 50 perc	délután
Kis Körösről	8 "	este
Halasról	8 "	"
Kisszállásról	9 "	"
Kelebiáról	9 "	"
Szabadkára ér.	9 "	"

Szabadka — Budapest.

Szabadkáról indul	5 óra 03 perc	reggel
Kelebiáról	5 "	"
Kisszállásról	5 "	"
Halasról	6 "	"
Kis-Körösről	9 "	"
Budapestre ér.	10 "	"

Naptár. Augusztus.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
5 Pént.	Havi B. A.	Osztvald	24 Krisztin vt.
6 Szom.	Urunk szine v.	Urunk sz. v.	25 Anna, Olimp.
7 Vas.	B 9 Kajet hv.	B 8 Tr. Cirj.	26 D 9 Hermol.
8 Hétfő	Ciriék vt.	Donát	27 Pentele
9 Kedd	Lőrinc vt.	Gocsárd	28 Prok. Nik.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptalajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

6018. szám.

kig. 1892.

Pályázati hirdetmény.

Lality közzgazságnak leköszönés folytán üresedésbe jött, évi 360 frttal javadalmazott rendőrzvezetői állásra pályázat nyitattik, — felhivatnak az ezen állást elnyerni óhajtok, hogy kellően felszerelt kérvényeiket fennevezett közzgazsághoz folyó évi augusztus hó 15-ig nyújtsák be.

Pályázók igazolni kötelesek, hogy:

1. magyar állampolgárok,
2. védkötelességüknek eleget tettek, 24-ik életkorukat betöltötték, de a 60-at még el nem érték,
3. feddhetlen előéletűek,
4. teljesen egészségesek,
5. hogy a magyar nyelvet szó- és írásban birják, s magyar nyelven fogalmazni képesek, ezenfelül hogy a szerb vagy tót nyelvet is értsék.

A megválasztandó rendőrzvezető tartozik az előirt egyenruhát sajátjából beszerezni. Kiszolgált m. kir. csendőrnöknek előny adatik. Hódsághon, 1892. évi július hó 25-én.

VISSY JÓZSEF,

főszolgabíró.

3—3

4230. sz.

1892.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága által jóváhagyott Feketehegy közzgazságnak által rendszeresített 300 frt fizetéssel javadalmazott közzgazsági irnoki állás betöltése céljából pályázat nyitattik.

Felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy sajátkezűleg irt és a megyei 6/1887. közzgazs. számú szabályrendelet értelmében felszerelt kérvényeiket hozzám f. évi augusztus hó 30-ig annyival is inkább nyújtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak, jegyzői oklevéllel bírók előnyben részesíttetnek. Választási határidő utólag fog kitűzteni. Topolyán, 1892. évi augusztus hó 2. án.

Császár Péter,

főszolgabíró.

3—1

5638. sz.

tkvi. 1892.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közzhírré teszi, hogy Grgits Janya szöntai lakos végrehajthatónak Vidákovits Péter végrehajtható szentvedő elleni 432 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvényszék (az apatini kir. járásbírószágnak) területén lévő, Szönta határában fekvő, a szöntai 93. számú tjkvben A. I 1—9 sorszámok alatt foglalt ingatlanoknak 1/3 ad részére, úgy a lejegyzés folytán keletkezett 1665. sz. tjkvben foglalt 4460. hr. sz. birtokrészt 1/3 részére Benak Antal (Vencza) ellen, úgy a lejegyzés folytán keletkezett 1666. sz. tjkvbe átvett 4417. hr. sz. birtokrészt 1/3 részére, mely jelenleg áll Keller Ferenc és neje szül. Leibrecht Teréz nevében, a megállapított együttes 970 frt 50 krban, a szöntai 253. sz. tjkvben foglalt Vidákovits Péter és Luka nevében álló ingatlanokra a végrehajthatási törvény 156. § a alapján és pedig a 235. hr. 257. ö. i. sz. egész beltelekre 400 frttban, az 565. hr. sz. 400 □ öl térnagyságu egész székföldre 88 frttban, a 3600. hr. sz. 252 □ öl térnagyságu egész székföldre 60 frttban, a 5740. hr. sz. 706 □ öl térnagyságu egész székföldre nézve 105 frttban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi augusztus hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Szönta közzgazsághozánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 97 frt, 40 frt, 8 frt 80 kr, 6 frt és 10 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1892. évi május hó 30. án.

A zombori kir. törvényszék mint telekk. hatóság.

Ráics Lyubomir,

kir. törv. bíró.

Vendéglő megnyitás!

Van szerencsém Zombor szab. kir. város és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, miszerint helyben, Zrinyi-utcában, a régi jó hírnévnek örvendő

SZABADKA NÁNDOR-féle

VENDÉGLŐT

átvettem és azt a mai kornak megfelelőleg ujonnan berendezve folyó évi július hó 31-én megnyitottam és saját nevem alatt tovább vezetem.

Jó ételek és italokról gondoskodva lesz.

A nagyérdemű közönség szives pártfogásáért esd

Zombor, 1892. évi július hó 28-án.

STEBLER JÁNOS,
vendéglős.

3-3

Naponta villásreggeli és friss udvari sör kapható.

3300. szám.

Pályázati hirdetmény.

Alulírott nagyközség elöljárósága ezennel közhírré teszi, miszerint egy gyalogrendőri állásra pályázat hirdetik.

Evi fizetése 300 frt.

Pályázati feltételek:

- Magyar honpolgárság;
- védkötelezettségének megfelelt, 24-ik életévét már betöltötte, a 45-öt még el nem érte;
- fedhetlen erkölcsű és teljesen rovatlan előéletű;
- teljesen egészséges;
- irni és olvasni tud és a községben divó magyar és szerb nyelvet bírja;
- ezzenkívül hogy a magyar nyelvet szó- és írásban oly tökéletesen bírja, hogy azon az előirt írásbeli teendőket biztosan végezni képes legyen.

Elsőbbség adatik kiszolgált altiszteknek, előny minden körülmények között a nélkül.

A megválasztott rendőr köteles lesz a ruházatot sajátjából beszerezni.

A fenti pontok szerint felszerelt és sajátkezűleg irt kérvények legkésőbb **folyó évi augusztus hó 10-ig** alulírt elöljárósághoz címezve benyújtandók. Később beérkezett kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Ó Becsén, 1892. július hó 30. án.

Tatics György,
bíró.

2-2

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegyei, Gajdobra község mellett fekvő „Metkovits Kerekity“ telepítvényen az ujonnan rendszeresített német-magyar kántor-tanítói állásra pályázat nyitattik. Megválasztandó a mondott telepítvényen szervezett római kath. jellegű iskola osztatlan mind hat osztályát rendszeresen oktatni és az ismétlő tanköteleseket is minden külön díjazás nélkül törvényszerűen tanítani köteles. Az osztatlan hat osztály és az ismétlő iskolára; meg a kántori teendőkre vonatkozó kötelezettségeket csak egyelőre, illetve egy második állás szervezéséig leend hivatva teljesíteni. — Javadalmazás: a) Kézpénzfizetés címén évi 350 forint, — b) 5 hold (a 1600 □ öl) szántóföld természetbeni hasznélvezete vagy a föld hasznélvezete helyett évi 90 forint, — c) tüzélnagy fejében 30 forint, — az iskola, illetve a tanterem a község által fűttetik, — d) három tágas lakszoba, egy cseledszoba, egy terjedelmes konyha, egy éléskamra, padlás és pincéből álló szabad lakásnak az 1200 □-ölynyi házi kerttel való természetbeni hasznélvezete és végül e) az egyelőre csak a végzendő temetések után járó stóla és bucsuztató illeték, mely évente körülbelül 50 forintot tehet. — Megjegyzetük: 1. hogy ezen jelenleg 1000 római kath. lelket számláló telepítvényen a bucsuztató utáni díjak és a stólaris illetékek véglegesen megállapítva nincsenek, — 2. hogy a kézpénzbeli javadalmat a község havi részletekben előre fizeti, — 3. hogy a fennebb érintett földnek és kertnek adóját, meg egyenértéki illetékét a hasznélvező fizeti, — és 4. hogy a házikert jelenleg még nincs bekerítve.

A pályázati kérvények **f. évi augusztus hó végéig** nt. Bizinger Konrad esperes-plebános urhoz Gajdobrára (Bácsmegeye) intézendők. 2-2

Üzletmegnyitás.

Mély tisztelettel van szerencsénk a t. c. közönség szives tudomására hozni, hogy Zomborban, fűtca, Sztojkovits ur házában **Sichermann és Forkly** törvényszékileg bejegyzett cég alatt

könyv-, zenemű- és papírkereskedésünket

augusztus hó 15-én megnyitjuk.

Magunkat a t. c. közönség becses pártfogásába ajánlvá, maradunk mély tisztelettel

3-3

SICHERMANN és FORKLY.

Bérbeadási hirdetmény.

A zombori szerb Csitaonica bérbeadja saját házában levő **söracsarnoki helyiségét** f. évi november hó 1-től kezdve három egymásután következő évre. Az erre vonatkozó ajánlatok **f. évi augusztus hó 25-ig** a Csitaonica igazgatóságához beküldendők, a feltételek pedig megtudhatók Gergurov Dániel egyleti pénztárnok urnál. Zomborban, 1892. évi augusztus hó 3-án.

2-1

A szerb Csitaonica igazgatósága.

Pályázat.

Krusevlya községében ujonnan szervezett róm. kath. német-magyar tannyelvű vegyes elemi tanítói állomásra **f. é. szept. 3-ig** pályázat nyitatik. Az állomás évi javadalma: 1-ör az 189³/₁₀₀ tanévre nagym. Császka György érsek úrtól 200 frt, a következő években pedig ő excellenciája által meghatározandó központi pénztárból 200 frt évnegyedi előleges részletekben. 2-ör. A községtől 165 frt. 3-ör. Ideiglenesen 50 frt lakbér átalány, míg a község alkalmas házat vehet szabad lakásnak. 4-er. 6 öl fűtő-szalma, melyből a tanterem is fűtendő. A megválasztandó a III-VI. osztályt veendő át. Pályázhatnak a német és magyar nyelvben teljesen jártas okleveles tanítók. A folyamodványok a krusevlyai róm. kath. iskolaszékre címezve főt. Schröder György esperes úrhoz Gákovára, (Bács megye) küldendők.

Fuchs József,
iskolasz. elnök.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye Kupuszina községében leköszönés folytán üresedésbe jött s 300 frt évi fizetéssel javadalmazott községi rendőrfővezetői állásra ezennel pályázat hirdetik.

Felbírattak kik ezen javadalmazással ellátott állást elnyerni óhajtják, hogy sajátkezűleg irt kérvényeiket **augusztus hó 10-ig** alulírott elöljáróknál nyújtsák be.

Pályázók a kérvényben igazolni tartoznak:

- hogy magyar honpolgárok;
- védkötelezettségüknek megfelelték. 24 ik életévüket betöltötték a 60-at pedig el nem érték;
- feddhetetlen erkölcsű és teljesen rovatlan előéletűek;
- teljesen egészségesek;
- a magyar nyelvnek szó és írásban való oly tökéletes bírása, hogy az előirt írásbeli teendőket biztosan végezhessék.

Az alkalmazásnál elsőbbség adatik:

- az 1873. évi II. t. c. értelmében kedvezményezett altisztek s kiszolgált állami csendőröknek;
 - a hadsereg és honvédségnél kiszolgált egyéneknek;
 - kifogás nélkül rendőrségi szolgálatban (nem felelőségi minőségben) alkalmazásban állott egyéneknek.
- A megkívántató rubázatot a megválasztott sajátjából tartozik beszerezni.

Kupuszina, 1892. évi július 24-én.

Török Endre, **Gúzvány Antal,**
jegyző. 2-1 bíró.

Házeladás.

A barát utcában lévő 663 ik számú lakház, mely áll 2 utcai és egy udvari szobából, éléskamara és pincéből, a hozzátartozó melléképületekkel együtt szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést ad

VRANYA ANDOR

3-3

fodrász Zomborban.

3332. szám.

1892.

Arverési hirdetmény.

Alulírott község elöljárósága a képv. test. gyűlés 138/1892. sz. határozat folytán közhírré teszi, miszerint a község tulajdonát képező

nagyvendéglő és csárda

1893. évi január hó 1-től számítva 4 év és 10 óra vagyis 1897. évi november hó 1-ig a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az árverés 1892. évi augusztus hó 22-én délelőtt 9 órakor a község háza nagytermében fog megtartatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzt letenni, a mikor a zárt írásbeli ajánlatok is beadhatók.

Árverési feltételek a hivatalos órák alatt bármikor is a jegyzői irodában megtekinthetők.

Ó-Becse, 1892. július hó 27-én.

Fetter János s. k., **Tatits György s. k.,**
jegyző. 2-2 városi bíró.

A. & A. Crompton & Co. limited

Parik- & Woodend Mills near Oldham.

Vevőikhez az ismeretes és számos év óta bevezetett **extrahardwati minőségek** fonói **Crompton Abram, Crompton Milne Travis és mások** ezennel felhívást intéznek, hogy a n. é. vásárló közönség oly fonál vételétől óvakodjék, mely az övéikhez hasonló módon csomagolva és utánzótt címfelirással van ellátva és megjegyzik imitt, hogy hajlandók

200 (kétszáz) forintot

fizetni annak, aki csomagolásuk és címfeliratuk hamisított és utánzótt tudomásukra juttatja, úgy, hogy azok a bíróság előtt felelősség és megfenyítésre vonhatók legyenek.

E részbeni közlemények

A. & A. CROMPTON & Co. LIMITED,
Shaw near Oldham, England.

Rosenzweig Lipót és Fiai,

Bécs, I., Gönzaga-utca 16,

vagy

Dr. Links Emil

udvari és bírósági ügyvéd urhoz **Bécs, I., Hohenstaufen-utca 2,**

címzendők. 13-7

563. szám.

1892

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbírósg 7366/1892. számú végzése által Gerugrosz A. bécsi cég javára Berger L. zombori lakos ellen 160 frt 43 kr tőke, ennek 1889. évi augusztus hó 5. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 60 kr perköltség és 6 frt hírlapi hirdetési díj követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 330 frtra becsült női divatárak és bolti szerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatk.

Mely árverésnek az 5585/1892. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban alperesnö. üzletében leendő eszközésére 1892. évi augusztus hó 12-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladati fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1892. évi július hó 31-én.

Cservenka Lajos,

kir. bir. végrehajtó.

Fényképészeti hirdetmény.

Bátorkodom a fényképészettel foglalkozó szakférfiak, tanárok, amateur-ök, látszerészek és kereskedők becses tudomására adni, hogy az 1860-ik év óta fennálló **fényképészeti és vegyészeti gyáramban** készített, a fényképészethez szükséges összes eszközök és felszerelések a legpontosabb és mindig a megrendelés előtt kipróbált kiállításban legjutányosabb árak mellett megrendelhetők.

Különös figyelemre ajánlom az általam készített „**érzékeny fényképészeti üveglemezeimet**“, melyek finomságuk és hibátlanságuk által az egész fényképészeti sportvilág figyelmét lekötötték és melyek érzékenységük folytán a **pillanatnyi felvételekre a legalkalmasabbaknak mutatkoztak.**

➡ Árjegyzékeimet megkeresésre bérmentve küldöm. ➡

Szakképészeknek, látszerészeknek és kereskedőknek nagyobb rendelésnél árlengedés.

J. F. Schippang & Comp.

Berlin, Prinzenstrasse No 24.

3-1